

i hvert fald overhovedet ingenting. Tværtimod, det er dem, der ligger højere, der scorer gevinsten.

Og så er det vel også sådan i dag, at det at tro på Det Konservative Folkeparti er lidt ligesom at tro på julemanden, for man siger en hel masse, men det kommer måske aldrig rigtig til at ske. F.eks. har partiet jo i sit finanslovudspil masser af skattelettelser, men man anviser kun en fjerdedel af finansieringen.

Kan vi ikke få en lidt mere konkret finansiering? Hvor skal der skæres også på lidt længere sigt, så man ikke kun kigger på i år, men også siger, hvordan de skattelettelser, man lover på længere sigt, skal finansieres?

**Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**

Fru Lene Espersen og derefter fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

**Lene Espersen (KF):**

I vores oplæg arbejder vi med, at man stadig væk har fradragsret, for det at være medlem af en a-kasse synes vi faktisk er vigtigt. Men det at være medlem af en fagforening er en fuldstændig privatsag, ligesom man kan være medlem af FCK eller Venstreorienterede Køkkenskriveres Klub, det er altså ikke noget, man behøver at have fradrag for.

Og det er da klart, at i forbindelse med, at vi har vores forslag om at afskaffe fradraget for faglige kontingenter, er det sådan set også en forudsætning for os, at fagforeningsvalget er frit, at der kommer konkurrence. Man skal jo af med fuldstændig skyhøje beløb i dag for at være medlem af en fagforening, og det kan være med til at presse det ned, så det er jo faktisk noget, der også er en besparelse i forhold til de familier, der bekymrer fru Pernille Blach Hansen.

Og så vil jeg sige omkring vores finanslovp-læg generelt, at alt er finansieret. Jeg har godt set, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har understøttet Socialdemokratiet med nogle mystiske beregninger, men de skulle altså tage og læse, hvad det er, vi skriver, for alt er fuldt ud finansieret. Så fru Pernille Blach Hansen må komme med nogle konkrete bud på, hvor det er, finansieringen mangler, hvad er det for nogle kroner, der mangler. Så skal jeg svare på det, hvis det er sådan, at fru Pernille Blach Hansen ikke har sat sig ind i det.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Arnold (RV):**

Jeg synes, fru Lene Espersen havde en fin tale angående EU-konklusionerne efter folkeafstemningen i torsdags, og jeg synes i virkeligheden også, at fru Lene Espersen var en god konservativ fighter med hensyn til erhvervslivet, som skulle have det bedre.

I Det Radikale Venstre synes vi også, at erhvervslivet skal have det godt. Det er en forudsætning for, at vi kan opretholde vores velfærdssamfund, at vi har et erhvervsliv, som leverer gode indkomstforhold for borgere, og som leverer gode indtægter til landet. Det synes vi er helt fint.

Men vi har et problem, for erhvervslivet har det faktisk godt i øjeblikket, de tjener historisk store fortjenester, aktierne står flot, og selv ikke nej i torsdags kunne få dem til at dykke. Det ser ud til at gå rigtig godt, og derfor er mit spørgsmål til De Konservative:

Hvordan vil De Konservative sikre, at erhvervslivet opretter de lære- og praktikpladser, som jo er nødvendige, for at de selv kan fortsætte den gode udvikling og fortsat have god, faglært arbejdskraft?

Det var der ikke noget om i De Konservatives oplæg. Det skal vi have i gang. Dengang, det gik dårligt for erhvervslivet, havde de ikke råd. Nu siger de, de ikke har tid. Der må vi altså bede om De Konservatives hjælp til at sige, at det skal på plads. Hvordan vil De Konservative sørge for, at det kommer i orden?

(Kort bemærkning).

**Lene Espersen (KF):**

Jamen jeg tager imod den udstrakte hånd. Hvis det er sådan, at fru Elisabeth Arnold og regeringen kan love, at denne her horde af afgifter og skatter, der falder ned over erhvervslivet i tide og utide, stopper; hvis man giver erhvervslivet en skatte- og afgiftspause, hvor de får lov at konsolidere sig, er jeg helt overbevist om, at erhvervslivet også vil påtage sig den forpligtelse, der er, ikke kun til at skaffe lære- og praktikpladser, men også til at sørge for, at det rummelige arbejdsmarked bliver en realitet.

Og vi vil gerne medvirke til at lægge pres på arbejdsgiver og arbejdstager for at sikre, at det her bliver sat i værk, men forudsætningen for, at det kan ske, er altså ikke, at vi med den ene hånd tvinger dem til at tage et ansvar på samfundets vegne og så med den anden hånd skraber flere skatter og afgifter ind. Vi må vælge,